

Sygn. akt: III RC 406/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kazimierz Leżak

Protokolant : Agnieszka Zatorska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2012 roku w Z. na rozprawie

sprawy z powództwa **J. W. (1)** działającej w imieniu małoletniej **M. S.**

przeciwko **A. S.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz małoletniej powódki M. alimenty w kwocie po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki J. W. (1) z góry do dnia 10 – go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 31.10.2012 roku,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. nakazuje pozwanemu A. S. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 180 złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych oraz kwotę 6 złotych za klauzulę wykonalności,

IV. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz małoletniej powódki M. S. kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 406/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 października 2012 r., złożonym w dniu 31 października 2012 r. (data nadania), pełnomocnik J. W. (1) – reprezentującej małoletnią powódkę M. S. – wniósł o zasądzenie od A. S. na rzecz małoletniej alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od dnia 1.10.2012 r. Nadto, pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany w dopowiedzi na pozew z dnia 2.12.2012 r. uznał powództwo do kwoty 300 zł w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej córki M. S. w kwocie po 300 zł miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, poczynawszy od dnia 1.10.2012 r., a nadto wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. W. (1) i A. S. pozostawali w nieformalnym związku do połowy września 2012 r. Z tego związku mają jedno dziecko – M. S., urodzoną (...) Mieszkali razem w wynajmowanym mieszkaniu w O.. Łącznie na utrzymanie siebie i dziecka mieli do dyspozycji ok. 3.000 zł miesięcznie, z czego ok. 1.100 zł zarabiał pozwany, a resztę J. W. (1).

Dowód: - akt urodzenia małoletniej,

- przesłuchanie J. W. (1),

- przesłuchanie pozwanego.

W połowie września 2012 r. J. S. wraz z córką wyprowadzili się od pozwanego. Zamieszkała u rodziców, którzy mieszkają w domu jednorodzinnym. Mieszkają tam jeszcze jej brat z żoną i babcia z dziadkiem. J. W. (1) tytułem kosztów utrzymania mieszkania poniosła koszty w postaci dołożenia się na węgiel opałowy w kwocie 200 zł, a nadto płaci miesięcznie po 50 zł tytułem kosztów za prąd i wodę. Na wyżywienie miesięcznie wydaje ok. 200 zł. Małoletnia uczęszcza do przedszkola na 4,5 godziny dziennie, gdzie jest dowożona samochodem – koszt benzyny to ok. 100 zł miesięcznie. J. W. (1) nie płaci za przedszkole. Po przedszkolu małoletnią zajmują się jej dziadkowie. Na ubrania dla córki J. W. (1) wydaje ok. 150 zł miesięcznie. Małoletnia nie uczęszcza obecnie na zajęcia dodatkowe. J. W. (1) jest obciążona kredytem w kwocie 1.300 zł miesięcznie zaciągniętym jeszcze w okresie, gdy zamieszkiwała wspólnie z pozwanym. Nadto, płaci miesięcznie abonament za telefon w wysokości 230 zł. Nie posiada oszczędności. Małoletnia jest zdrowa, nie choruje przewlekłe. W razie choroby jednorazowy koszt leków to ok. 80-100 zł.

Dowód: - przesłuchanie J. W. (1).

J. W. (1) od września 2012 r. przez trzy miesiące była bezrobotna. Od 19 listopada 2012 r. podjęła indywidualną działalność gospodarczą z siedzibą w C., obejmującą fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne. Do siedziby firmy dojeżdża 15 km. Na benzynę miesięcznie wydaje ok. 400 zł. Koszty działalności gospodarczej to obecnie ok. 1.500 zł.

Dowód: - przesłuchanie J. W. (1),

- dane z wypisu w rejestrze REGON.

Pozwany A. S. mieszka w O. w mieszkaniu należącym do jego matki. Sam ponosi koszty utrzymania lokalu. Czynsz wynosi 367 zł miesięcznie, prąd 98 zł miesięcznie, gaz 46 zł raz na 3 miesiące. Na jedzenie wydaje ok. 150 zł. Na ubrania nie wydaje za wiele pieniędzy, oszczędza. Ponosi koszt kredytu w ramach karty kredytowej w kwocie 150 zł miesięcznie.

A. S. ma wykształcenie podstawowe, bez wyuczonego zawodu. Od 7 listopada 2012 r. pozwany pracuje na umowę o pracę w godzinach 6.00-14.00 z wynagrodzeniem miesięcznym 1.700 zł brutto. Do listopada 2012 r. pozwany pracował na umowę zlecenie osiągając w ostatnich trzech miesiącach następujący dochód: wrzesień – 171,92 zł, październik – 103,16 zł, listopad 103,16 zł. W 2011 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 3.563,74 zł. Z uwagi na treść umowy o pracę nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia w ramach umowy zlecenia, jaką dotychczas był związany. Z powodu braku wykształcenia obecnie nie może znaleźć dodatkowego zatrudnienia.

Dowód: - przesłuchanie pozwanego,

- umowa o pracę z 7.11.2012 r.,

- zaświadczenie o dochodach ze stosunku zlecenia,

- PIT-37 za 2011 r.

Pozwany po rozstaniu z J. W. (1) nie partycypował w kosztach utrzymania małoletniej. Nie odwiedzał jej. Utrzymywał natomiast kontakt telefoniczny, a na urodziny córki wysłał jej prezent. Gdy dowiedział się o złożeniu przez nią pozwu o alimenty zadzwonił do niej, aby ustalić ich wysokość.

Dowód: - przesłuchanie pozwanego,

- przesłuchanie J. W. (1).

Sąd zważył, co następuje.

Przedstawiony powyżej, ustalony w sprawie stan faktyczny uzasadniał - zdaniem Sądu - uwzględnienie powództwa w części.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż zgodnie z art. 133 § 1 k.r.i.o. Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W niniejszej sprawie małoletnia powódka nie posiada majątku wystarczającego na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania. Stąd też na rodzicach spoczywa obowiązek ponoszenia owych kosztów. W chwili obecnej pozwany – ojciec małoletniej, nie dostarcza środków na utrzymanie córki, stąd też uwzględnienie powództwa było co do zasady konieczne.

Pozwany nie kwestionował zasadności powództwa. Nie zgadzał się jedynie z wysokością kosztów, jakie ma ponieść w ramach własnego zobowiązania alimentacyjnego. Strony nie doszły do porozumienia w powyższej kwestii.

Stąd też w dalszej kolejności wskazać trzeba, iż wedle art. 135 § 1 k.r.i.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie usprawiedliwione potrzeby małoletniej M. S. dotyczą po pierwsze konieczności zapewnienia jej warunków mieszkaniowych. J. W. (1) od czasu opuszczenia mieszkania zajmowanego wspólnie z pozwanym ponosi miesięczny koszt utrzymania lokum na poziomie 50 zł miesięcznie, a nadto zapłaciła 200 zł tytułem kosztów ogrzewania domu węglem. Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej należą też koszty wyżywienia, na co jej matka przeznaczona ok. 200 zł. Do owych potrzeb zaliczyć też trzeba zakup ubrań, co stanowi wydatek ok. 150 zł miesięcznie. Usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka to także koszt opieki przedszkolnej oraz zajęć pozalekcyjnych, których to kosztów J. W. (1) obecnie nie ponosi, a także koszty lekarstw wynoszące jednorazowo ok. 80-100 zł. Nie można również pomijać również pozamaterialnych usprawiedliwionych potrzeb dziecka, która obecnie zabezpiecza wyłączenie J. W. (1), którego nie da się jednak oszacować. Innych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej J. W. (1) nie wykazała.

Godzi się w tym miejscu podnieść, iż do kosztów związanych z realizacją usprawiedliwionych potrzeb córki nie zaliczają się koszty związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, w tym także koszty benzyny na dojazdy do siedziby firmy.

Reasumując, powyżej wyszczególnione koszty zapewniające realizację usprawiedliwionych materialnych potrzeb dziecka wynoszą ok. 400-500 zł miesięcznie.

Z treści przytoczonego wyżej przepisu art. 135 § 1 k.r.i.o. wynika, iż na wysokość zobowiązania alimentacyjnego mają również wpływ zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Możliwości pozwanego w owym zakresie wyznaczają zatem górny pułap świadczeń, nawet wówczas, gdyby nie zaspokajały w pełni usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

W tym zakresie ustalony w sprawie stan faktyczny, wykazany przez pozwanego dowodzi, iż z jednej strony jego możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalają partycypować mu w kosztach utrzymania córki na poziomie 300 zł miesięcznie. Pozwany zarabia ok. 1.300 zł netto i nie ma możliwości obecnie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Ponosi samodzielnie ciężar utrzymania mieszkania, podając szczegółowo i precyzyjnie poszczególne wydatki na lokal. Mając na uwadze konieczność zapewnienia własnych usprawiedliwionych i niezbędnych potrzeb, jak wyżywienie i ubranie, Sąd uznał, iż pozwany będzie w stanie wydatkować na utrzymanie córki kwotę po 300 zł miesięcznie.

Z drugiej strony wysokość alimentów określona na takim poziomie jest obecnie wystarczająca dla zapewnienia realizacji usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Pozwana nie wykazała, aby uzasadnione potrzeby dziecka, które

wymagają wydatkowania, przekraczały miesięcznie łączną kwotę 600 zł, którą oboje rodzice winni przecież wspólnie ponosi, a nie tylko jeden z nich. Dodać należy, że J. W. (1) nie może sobie rekompensować kosztów własnej działalności gospodarczej czy też wysokich kosztów abonamentu telefonicznego (230 zł miesięcznie) kwotą uzyskaną tytułem alimentów.

Wskazać na zakończenie wypadu, iż J. W. (1) nie może oczekiwać wyższego standardu życia dla córki od tego, jaki wraz z pozwanym zapewniała jej do czasu rozstania się z A. S.. W szczególności istotne jest, że już wówczas to matka małoletniej dostarczała większą część środków na wspólne utrzymanie. Niezasadne jest zatem obecnie żądanie od pozwanego, aby zapewnił on córce taki poziom realizacji jej potrzeb, jakiego nie mógł zabezpieczyć już wcześniej.

Jednocześnie zdaniem Sądu wobec faktu, iż matka małoletniej powódki ponosi całkowity ciężar związany z jej wychowaniem, koszty utrzymania córki przypadające na J. W. (2) nie będą wyższe niż koszty przypadające na pozwanego.

Z tych względów – mając powyższe na uwadze - na podstawie art. 133 § 1 k.r.i.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.i.o. orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Uznając, iż powództwo w części przekraczającej kwotę alimentów 300 zł miesięcznie jest niezasadne orzeczono, jak w punkcie II sentencji wyroku.

W punkcie III sentencji wyroku orzeczono o kosztach sądowych stosownie do treści art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu na rzecz pozwanej, związanych z udziałem pełnomocnika, orzeczono na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. przy uwzględnieniu, iż pozwana wygrała sprawę w połowie (pkt V sentencji wyroku).

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (pkt V sentencji wyroku).